

Veerle Beernaert, getrouwd met Philippe Lagae, is een moeder van vier kinderen: Louise, Marie, Liza en Maud. Je kan ze tegenkomen in het AZ Groeninge te Kortrijk, waar ze als medisch laboratorium technoloog werkzaam is. Ze houdt van reizen, lezen en sporten. En als het even kan dan verkiest ze het reizen te combineren met lezen en sporten.

Kan je even kort weergeven hoe je begonnen bent met ultralopen?

Tien jaar geleden ben ik begonnen met lopen. Algauw bleek dat korte afstanden niet echt mijn ding waren. Na enkele maanden besloot ik deel te nemen aan de 20 km van Brussel. Nadien volgde enkele halve marathons en nog geen jaar na mijn start to run liep ik mijn eerste marathon. Dit was de marathon van Rotterdam in 2007. De meeste mensen zeiden dat je best maar één marathon per jaar loopt en de eerste twee jaar heb ik daar naar geluisterd. Nu volg ik dit principe al lang niet meer.

Kan je in het kort over je Spartathlon ervaring vertellen?

Toen ik na enkele jaren al heel wat marathons gelopen had, begon ik te dromen van iets anders. Ik waagde me aan een 50 km wedstrijd, enige tijd later volgden enkele zes uren en 100 km's en dan uiteindelijk een 24 uur. Algauw besliste ik om de Spartathlon te lopen maar het duurde uiteindelijk nog enkele jaren voor ik aan de start stond van deze mythische wedstrijd. Het werd een waar avontuur, de wedstrijd van mijn leven. Ik haalde de finish na 34 uur en 14 minuten en 246 km verder kon ik de voeten van Koning Leonidas aanraken.

Je nam net deel aan de Spartathlon. Veel buitenlandse organisators zien je verschijnen op hun deelnemerslijst. Neem je bewust deel aan de buitenlandse wedstrijden als training, of heb je een soort van bucket list van wedstrijden die je ooit al wel eens wil gelopen hebben?

Doordat ik veel marathons en ultra's loop, ben ik beginnen kijken om toch minstens één mooie

wedstrijd per jaar in het buitenland te lopen. Ik heb geen bucket list maar er zijn er toch nog een aantal die ik ooit eens wil proberen. Mijn voorkeur gaat uit naar ééndagswedstrijden. Ik had wat schrik om eens een etappewedstrijd mee te doen. Ik dacht altijd dat ik op het einde van de week bijvoorbeeld niet meer uit de startblokken zou geraken. In de toekomst wil ik zo iets toch wel eens gaan proberen.

Je werkt ook in een ploegensysteem. Hierdoor werk je soms nachten. Valt het ultralopen goed te combineren met het nachtwerk? Word je lichaam dit gewend?

Ik werk inderdaad soms een hele week 's nachts. Dat zijn dan zeven nachtdiensten van tien uur. Maar dit zorgt er blijkbaar voor dat ik er goed tegen kan als ik eens een extreem lange wedstrijd moet lopen, veel last van dipjes heb ik dan niet. Ik kan gerust een nachtje doortrekken.

Van al de wedstrijden die je reeds hebt gelopen, welke vind je de mooiste?

De Spartathlon staat op nummer één qua sfeer, beleving, alsook de aankomst. Het parcours zelf verdient geen 10 op 10 want de mooiste stukken loop je tijdens de nacht in het donker. Maar niets kan deze wedstrijd nog ooit evenaren. Tenzij ik nog eens terug kom en ik hem nog mooier ga vinden.

Bedankt voor het interview Veerle.

Kevin Simons